

Sygn. akt VII K 98/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lutego 2017r

Sąd Rejonowy w Kaliszu w VII Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Marta Przybylska

Protokolant: sekr. sądowy Ilona Pilarczyk

w obecności Asesora Prokuratury Rejonowej w Kaliszu K. R.

po rozpoznaniu w dniach 01.12.2016r, 19.01.2017r, 16.02.2017r

sprawy **J. S.**, córki J. i Z. z domu P., ur. (...) w K.,

oskarżonej o to, że:

w dniu 26 września 2015 roku w K. na ul. (...), kierowała w strefie ruchu lądowego po drodze publicznej samochodem m-ki O. (...) o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości 1,09 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

1. uznaje oskarżoną **J. S.** za winną zarzucanego jej czynu z tą zmianą, iż przyjmuje, że oskarżona w chwili czynu znajdowała się w stanie nietrzeźwości 0,76 promila tj. czynu wypełniającego dyspozycję art. 178a § 1 k.k. i za to na podstawie powołanego przepisu wymierza jej karę 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych,
2. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonej zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 3 (trzech) lat,
3. na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonej świadczenie pieniężne w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych płatne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej,
4. na podstawie art. 63 § 4 k.k. zalicza oskarżonej na poczet orzeczonego w punkcie drugim środka karnego okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 26 września 2015r,
5. zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 727,66 (siedemset dwadzieścia siedem 66/100) złotych tytułem zwrotu kosztów sądowych i opłaty.

SSR Marta Przybylska

Sygn. akt VII K 98/16

UZASADNIENIE

W dniu 26 września 2015 roku około godz. 14.25 w K. na ul. (...) oskarżona J. S. kierowała samochodem osobowym marki O. (...) o nr rej. (...) w strefie ruchu lądowego po drodze publicznej. Oskarżona chciała zaparkować kierowany przez siebie pojazd na ul. (...). Wykonując manewr uderzyła w zaparkowany prawidłowo motor marki Y. o nr rej. (...), który upadając uszkodził samochód marki V. (...) o nr rej. (...) Oskarżona była po spożyciu 1 litra piwa o godzinie 14:00. Po przyjeździe wezwanego patrolu policji została trzykrotnie poddana badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Pierwsze badanie zostało wykonane przy użyciu urządzenia A. – Sensor IV CM, które wykazało o godz. 15 :

37 wynik 1,09 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Kolejne przy użyciu urządzenia Alkometr A2 z następującymi wynikami:

- o godzinie 15:56 – wynik 0,93 mg / l,

- o godzinie 16 : 29 – wynik 0, 94 mg / l

Oskarżona po zdarzeniu wypłała pół butelki alkoholu 0,5 litra w postaci whisky. Stężenie alkoholu we krwi oskarżonej około godz. 14:25 – 14:45 wynosiło 0,76 promila.

(dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonej k. 35, zeznania świadka A. J. k. 29 – 30, 35 – 36, Ł. P. k. 31 – 32,36, P. B. k. 33 – 34, 36, P. F. k. 37, protokół użycia alkotestu – k.3,5 zbioru A, notatka urzędowa- k. 1 zboru A, świadectwa wzorcowania k. 4 i 6 zbioru A, postanowienie zatrzymania osoby k 12 zbioru A, opinia biegłego k. 48 – 51 zbioru A, opinia biegłego k. 42 – 44, 51)

W trakcie wykonywanych czynności przez policjantów Ł. P. i P. B. oskarżona podała do protokołu, iż o godz. 14:00 spożyła 1 litr piwa. Potwierdziła złożone oświadczenie składając podpis po protokołami użycia alkotestów. Stwierdziła, iż jeśli zabiorą jej dokument prawa jazdy to ona zezna, że spożywała alkohol po zdarzeniu, bo myślała że się dogadają.

(dowód: zeznania świadka Ł. P. k. 31 – 32,36, P. B. k. 33 – 34, 36, protokół użycia alkotestu – k.3,5 zbioru A, notatka urzędowa- k. 1 zboru A)

Oskarżona J. S. ma 52 lata, wykształcenie wyższe. Jest panną, nie ma nikogo na swoim utrzymaniu. Prowadzi własną działalność gospodarczą, z której osiąga dochód w wysokości 1300 zł miesięcznie. Oskarżona nie była wcześniej karana.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonej k.35, dane o karalności k. 14 zbioru A, k. 21, zapytanie o ukaranie k. 31, informacja o dochodach k. 34 zbioru A)

Oskarżona J. S. w toku postępowania przygotowawczego nie przyznała się do zarzucanego jej czynu i odmówiła składania wyjaśnień. Na rozprawie przed sądem odpowiadała jedynie na pytania obrońcy wyjaśniając, iż spożyła alkohol (nie określając jego rodzaju) w ilości pół butelki jedynie po zdarzeniu, bo bardzo się zdenerwowała. Wyjaśniła, iż w trakcie interwencji powiedziała policjantom, że nie spożywała alkoholu przed zdarzeniem jednak ci powiedzieli, jej że będzie lepiej jak się przyzna że piła przed zdarzeniem. Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonej za niewiarygodne, pozostają one bowiem w sprzeczności z zebranymi dowodami w postaci zeznań świadków oraz dokumentów, w tym protokołem użycia urządzenia kontrolno - pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu oraz opiniami biegłych. Przesłuchani w toku postępowania funkcjonariusze policji podali, iż przebadali oskarżoną na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu i odebrali od niej oświadczenie o ilości spożytego alkoholu. J. S. podpisała protokoły badań nie zgłaszając żadnych zastrzeżeń. Nie zgłosiła ich również w czasie żadnego z przesłuchań w czasie toczącego się postępowania przygotowawczego. Oskarżona jako osoba z wyższym wykształceniem zdawała sobie sprawę z konsekwencji składanych oświadczeń oraz z tego, że potwierdzając fakt spożycia alkoholu poniesie odpowiedzialność za czyn zabroniony. Nie sposób przyjąć za wiarygodne, że mogłaby uwierzyć, w rzekome słowa funkcjonariuszy, że lepiej będzie jej się przyznać do czegoś czego nie zrobiła. Twierdzenie oskarżonej złożone na rozprawie, iż spożyła alkohol jedynie po zdarzeniu nie znajduje potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym i zdaniem Sądu stanowi linię obrony przyjętą przez oskarżoną. Przedstawiona przez oskarżoną wersja wydarzeń jest najbardziej korzystna z punktu widzenia jej obrony, jednakże pozostaje ona w sprzeczności z obiektywnie ustalonymi w oparciu o przeprowadzone dowody faktami, wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego

Za wiarygodne należało uznać zeznania świadków Ł. P. i P. B. odnośnie przeprowadzonej kontroli drogowej z udziałem oskarżonej oraz okoliczności wypowiedzianych przez nią słów. Zeznania świadków są spójne, logiczne oraz wzajemnie się uzupełniają. Sąd uznał zeznania złożone przez funkcjonariuszy za wiarygodne i zgodne z rzeczywistym stanem

faktycznym. Zeznania te nie były wymuszane i stanowiły swobodną oraz wyczerpującą relację świadków dotyczącą przebiegu zdarzenia objętego aktem oskarżenia. Świadkowie w swych zeznaniach opisali dokładny przebieg zdarzenia. Wskazali konkretne sformułowania używane przez oskarżoną.

Sąd uznał również za wiarygodne zeznania świadków A. J. – właścicielki motoru marki Y. o nr rej. (...) i P. F. – właściciela samochodu marki V. (...) o nr rej. (...). Sąd uznał zeznania złożone przez w/w świadków za wiarygodne i zgodne z rzeczywistym stanem faktycznym. Zeznania świadków są spójne, logiczne oraz wzajemnie się uzupełniają. Wprawdzie świadkowie nie widzieli bezpośrednio zdarzenia, jednak ich zeznania pozwoliły na ustalenie godziny w której oskarżona kierowała pojazdem i swym działaniem doprowadziła do uszkodzenia pojazdów.

Sąd uznał za trafne i przydatne dla rozstrzygnięcia jako sporządzone zgodnie z zasadami sztuki opinie biegłych A. T. i I. W. w zakresie stężenia alkoholu w organizmie J. S. w dniu 26 września 2015 r. o godzinie 14:25 – 14:45. Biegły A. T. wydał opinię określając poziom alkoholu w organizmie oskarżonej określając go na poziomie 2,36 – 2,55 promila. Wydając opinię nie posiadał jednak pełnych danych co do ilości spożytego przez oskarżoną alkoholu (w tym po zdarzeniu) oraz tego jakie leki i o której godzinie przyjęła tego dnia J. S.. Biegła I. W. wskazała natomiast , iż przy przyjęciu spożycia przez oskarżoną 1 litra piwa o godz. 14.00 i pół butelki whisky po zdarzeniu stężenie alkoholu w jej krwi około godziny 14:25 – 14:45 wynosiło około 0,76 promila. Podana wartość koreluje z protokołami badań oskarżonej przy użyciu alkotestów oraz wyjaśnieniami samej oskarżonej co do ilości alkoholu spożytej po zdarzeniu. Pozostałe podane przez biegłą wartości są wyliczeniami hipotetycznymi i nie korespondującymi z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie. Oskarżona dopiero na rozprawie przez sądem wskazała, iż piła alkohol jedynie po zdarzeniu i zdaniem sądu jest to wersja najbardziej korzystna dla oskarżonej i stanowi jej linię obrony pozostająca w sprzeczności z pozostałym dowodami zebranymi w sprawie.

Za wiarygodne należało uznać także zaliczone w poczet materiału dowodowego dokumenty albowiem zostały one sporządzone przez uprawnione organy w ramach przysługujących im kompetencji, w sposób rzetelny i fachowy. Ich prawdziwość i autentyczność nie wzbudziła w ocenie Sądu wątpliwości. Ponadto nie budziła wątpliwości także sprawność urządzenia, za pomocą którego dokonywano pomiaru zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu, gdyż posiadało ono ważne świadectwo legalizacji.

Sąd zważył, co następuje:

Artykuł 178a § 1 k. k. penalizuje czyn polegający na prowadzeniu pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środków odurzających. Zgodnie z art. 115 § 16 k. k. człowiek znajduje się w stanie nietrzeźwości, gdy zawartość alkoholu w jego krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość, lub gdy zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg , albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Występek przewidziany w art. 178a § 1 k. k. jest przestępstwem formalnym, które może nastąpić bez względu czy zaistniał jakikolwiek skutek. Stronę podmiotową tego występku stanowi umyślność.

Oskarżona J. S. wypełniła swoim zachowaniem przedmiotową stronę występku z art. 178a § 1 k. k., gdyż po spożyciu alkoholu, mając powyżej 0,25 mg / l alkoholu w wydychanym powietrzu, wsiadła za kierownicę samochodu i wyjechała nim na drogę. Oskarżona miała pełną świadomość, iż znajduje się w stanie nietrzeźwości. W chwili czynu znajdowała się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 0,76 promila. Świadczy o tym fakt, że jako dorosła kobieta przewidywała, że po wypiciu 1 litra piwa znajduje się w stanie nietrzeźwości. Analiza dowodów zebranych w sprawie wskazuje, iż oskarżona działała umyślnie z zamiarem ewentualnym, gdyż zdając sobie sprawę, że znajduje się w stanie nietrzeźwości, przewidywała możliwość popełnienia przestępstwa i godziła się na to.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, będący przedmiotem analizy i oceny sądu, pozwala na przypisanie oskarżonej winy, gdyż w czasie swojego bezprawnego i karalnego zachowania, mając możliwość podjęcia decyzji zgodnej z wymogami prawa, nie dała posłuchu normie prawnej. Stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonej

należy ocenić jako duży. Przemawia za tym postawa oskarżonej oraz stopień i rodzaj naruszonego dobra jakim jest bezpieczeństwo w komunikacji.

Jako okoliczność łagodzącą Sąd potraktował uprzednią niekaralność oskarżonej.

Mając powyższe na uwadze, kierując się dyrektywami wymiaru kary określonymi w art. 53 k. k., uwzględniając stopień winy i społecznej szkodliwości czynu, Sąd na podstawie 178a § 1 k.k. wymierzył oskarżonej karę grzywny w wysokości 80 stawek dziennych ustalając wysokość stawki dziennej na 10 złotych, uznając, iż jest ona adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu. W ocenie Sądu wymierzona oskarżonej kara w pełni zrealizuje wobec niej funkcję wychowawczą i represyjną, a jednocześnie stanowić będzie wystarczające ostrzeżenie na przyszłość. Z uwagi na wymienione wyżej okoliczności Sąd uznał, iż wymierzenie kary pozbawienia wolności, nawet z warunkowym zawieszeniem jej wykonania byłoby niewspółmierne do popełnionego przez oskarżoną przestępstwa. Z kolei orzeczenie kary ograniczenia wolności byłoby niecelowe z uwagi na stałe zajęcie, jakie ma oskarżona. Przy wymiarze ilości stawek dziennych grzywny, na podstawie art. 33 § 3 k.k. Sąd uwzględnił sytuację majątkową, rodzinną i osobistą oskarżonej ustalając wysokość stawki dziennej jak w punkcie 1 orzeczenia.

Z uwagi na fakt, iż oskarżona dopuściła się przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji i prowadziła pojazd mechaniczny w stanie nietrzeźwości, sąd na podstawie art. 42 § 2 k. k. orzekł w stosunku do J. S. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat. Ustalając okres trwania orzeczonego zakazu Sąd wziął pod uwagę stan nietrzeźwości oskarżonej.

Zgodnie z art. 63 § 4 k.k. sąd zaliczył na poczet orzeczonego środka karnego okres zatrzymania prawa jazdy oskarżonej od dnia 26 września 2015 r.

Na podstawie art. 43a § 2 k.k. sąd orzekł wobec oskarżonej świadczenie pieniężne w wysokości 5000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej.

Na podstawie art. 627 kpk uwzględniając sytuację rodzinną i finansową oskarżonej Sąd obciążył ją kosztami sądowymi i opłatą w łącznej wysokości 727,66zł .

SSR Marta Przybylska